

jeg tillader mig at mene, at jeg har fremsført adskillige Grunde imod, at Udførselsforbudet skulde kunne have Spor af Betydning for vor Smørudførsel. Det ærede Medlem mente nu, at vi selv havde slaaet Margarineudførselen ihjel ved Farvebestemmelsen, og saa var det meningsløst af os nu ikke at ville forbyde Udførselen. Det forekommer mig, at det dog er mere meningsløst at være saa hidtig paa at faae et Udførselsforbud, naar han selv erklærer, at det er umuligt at udføre Margarine. Man pleier dog ikke at forbyde en Ting, man veed, ikke finder Sted og ikke vil komme til at finde Sted. Det ærede Medlem sagde, at han netop havde anerkjendt min moderate Stilling i min første Udtalelse. Min Stilling er i Dag saa moderat som tidligere, hverken mere eller mindre. Det er en Misforstaaelse, naar han sagde, at han ikke før havde hørt mig udtale mig saa moderat som i Dag, jeg skal i saa Henseende blot henvise ham til Folkethingstidende, hvor jeg ved 2den Behandling udtalte en tre, fire Gange — jeg erindrer i Diebliffet ikke Spalten — at Flertallets Stilling var den samme nu som i 1888, hvis de samme Forhold kunde komme til at foreligge.

Buff: Det er overfor dette, at der siges at de Herrer have slaaet Udførselsforbud i den Forstand ihjel, som det er blevet hævdet af det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme), og at det var saa ravgalt, at vi fik en Margarinelov, efter at vi havde søgt at forhindre Exporten, og at vort udmærket dygtigt gjorte Smør vilde være særlig skiftet i denne Retning, er det, at jeg siger til de Herrer, at hvis de havde stillet sig paa det Standpunkt, have de i det Store og Hele slaaet Udførselsforbudet ihjel, fordi jeg antager, at den Ubetydelighed, der er udført i de senere Aar, er saa ubetydelig paa Grund af Farveforholdene, men jeg siger, at dette er Et, og et Andet er, at vi ved at indføre i Loven et Udførselsforbud gjør Noget, som vore Agenter og Konsuler og Andre i Udlandet kunne bruge til at reklamere med. Og jeg tror slet ikke, at det er urigtigt at reklamere, naar man har ærlige Midler at reklamere med, og for mig staar dette som en udmærket Reklame, som vort Smør kan trænge til. Hvad er det i det Hele, der er ment, naar Talen har været om vort gode danske Smør? Det er, at vort Smør paa det engelske Marked har vundet et stort Renomme, og at det skulde vi værne om. Derfor siger jeg, at i den Retning er Udførselsforbudet i højeste Grad gavnligt og nyttigt, og jeg er bange for, at jeg maa sige nødvendigt. Men naar den ærede Ordfører udtalte sig ved Sagens

2den Behandling om de mange Grunde, der vare for, at det var forførdeligt, hvis vi ikke kunde udføre Margarine, naar vi vilde og kunde det, er det, at vi hævde, at hans Farveparagraf er forsaavidt temmelig illusorisk.

Ordføreren (Dalsgaard): Med Hensyn til de Udtalelser, som jeg fremsatte før, og hvor jeg henviste til mine Udtalser under 2den Behandling for at bevise, at Flertallet da stod paa samme Standpunkt, det nu staar paa og hele Tiden har staaet paa, skal jeg kun sige, at det ærede Medlem kan finde dem — de ere udtalte flere Gange ved 2den Behandling — men særlig bestemt i Tidendes Sp. 3539, hvor jeg udtalte: „Første Gang sagde jeg udtryffeligt, at naar Bemyndigelsen blev forstaaet paa samme Maade som sidst, at der skulde foreligge andre Motiver og andre Grunde end de, der forelaa i 1888 og nu — der er ingen nye kommet til — inden Udførselsforbudet loyalt skulde kunde udstedes, saa har Flertallet hele Tiden staaet paa det Standpunkt, staar paa det endnu og vil rimeligvis fremdeles staa saadan, at saa kan man gaa ind paa igjen at indsette en saadan Bemyndigelse i Loven“. Det udtalte jeg adskillige Gange. Naar han nu sagde, at vi maa absolut have det Udførselsforbud for Reklamens Skyld, saa kan jeg ikke se, at vi kunne reklamere med et saadant Udførselsforbud for vort Smør; vi kunde ligesaa godt reklamere for vort Smørs Egthed, naar Loven bliver, som Flertallet nu foreslaar det, som ved at vedtage Udførselsforbudet. Og jeg er noget tilbøielig til at antage, at det kun beror paa en Slags Begrebsforvirring hos det ærede Medlem, han har ikke rigtig gjenmæntænk Tanken, naar han vil paastaa det Modsatte.

Lüttichau: Jeg vil blot tillade mig den Bemærkning ligeoverfor den ærede Ordfører, at jeg slet ikke vil være den, der fortæller, om Landmændene staa paa den ene eller den anden Side i denne Sag; men det, jeg vilde udtrykke, er, at Landmændene, hvis Repræsentation i teknisk Henseende dog Landbosforeningerne ere, igjennem disse have givet utvetydigt Votum i denne Sag. Denne Sag har været for paa samtlige Delegeretmøder baade i Jylland, paa Fyn og Sjælland, det er forøvrigt udtalt før, og i Jylland kom man til en Forhandling om Sagen og gjennem denne til et Kompromis, hvor Udførselsforbudet var tydelig forlangt; om denne sidste Resolution blev der afstemt, og den blev vedtaget (Berg: Med hvormange Stemmer?) — saavidt jeg husker eenstemmig. Dernæst